

Hunt Institute for Botanical Documentation
5th Floor, Hunt Library
Carnegie Mellon University
4909 Frew Street
Pittsburgh, PA 15213-3890
Contact: Archives
Telephone: 412-268-2434
Email: huntinst@andrew.cmu.edu
Web site: www.huntbotanical.org

The Hunt Institute is committed to making its collections accessible for research. We are pleased to offer this digitized version of an item from our Archives.

Usage guidelines

We have provided this low-resolution, digitized version for research purposes. To inquire about publishing any images from this item, please contact the Institute.

About the Institute

The Hunt Institute for Botanical Documentation, a research division of Carnegie Mellon University, specializes in the history of botany and all aspects of plant science and serves the international scientific community through research and documentation. To this end, the Institute acquires and maintains authoritative collections of books, plant images, manuscripts, portraits and data files, and provides publications and other modes of information service. The Institute meets the reference needs of botanists, biologists, historians, conservationists, librarians, bibliographers and the public at large, especially those concerned with any aspect of the North American flora.

Hunt Institute was dedicated in 1961 as the Rachel McMasters Miller Hunt Botanical Library, an international center for bibliographical research and service in the interests of botany and horticulture, as well as a center for the study of all aspects of the history of the plant sciences. By 1971 the Library's activities had so diversified that the name was changed to Hunt Institute for Botanical Documentation. Growth in collections and research projects led to the establishment of four programmatic departments: Archives, Art, Bibliography and the Library.

Wel Eerwaarde Hooggeleerde Heer
Mijn Heer

Ik hebbe de Lief van de Tekening en het Afdraken,
volgens begeerte, met de Koopman; Bode aan Uwe. te
vrij te redden. De Staat is wel naar mijn gevoelen gevee-
den. Alleen dinkt hij in Fig. 3 de Wang een weinig dikker
te moeten zijn en de Slagichaduw van de Portjes iets don-
kerer; ook in Fig. 4, de Vingerstjes iets stomper; gelijk
uit vergelyking met de Tekening blijkt. Maar ik kan
niet begrijpen, waarom een zo groot stuk Kopers tot die Af-
beeldingen is genomen; te groot naar het Doel van de Ver-
handelingen. Welhalve die Plaat bij 't binden ingekleefd
zijn moeten worden in de huyte te verzoeken dat derelke
van onderen, ten minste een Vingerbreed marge afgesneden
worden, gelijk ik aangevezen heb, als wanneer derelke
nog iets kleiner zal zijn dan die van den Oranje-Appel en
Wespe van den Heer Broune, in't VII. Deel. Had men, ziele
een groot stuk Kopers wisselende gebruiken, de Figuren wat
meer uit wisselend gezet; het zoude fraaijer geweest zijn,
en dan kon ik de reden daarvan begrijpen.

Den naam van den Tekenaar heb ik daar op gezet, of
het goed gevonden woude, dien daar op te singelen. Dewyl
de Tekening, hoewel het denkelijk van ziele slay van Dier-
ren is afgetrokken, naamelyk voldaan heeft, vergin ik hem ziele
ter overbrenging. De aanbieding, om by de afteekening van Phi-
lips gebruik te maken, zal ik in gedagten houden.
Dewyl hij hier reeds volhandig hadt met de Plaat der
Natuurlyke Historie, waar van de uitgave van het

Tweede Stuk der Delfstoffen byna een half jaar naar hem
heeft moeten wachten, Vond ik het althans niet raadzaam
in de Staatijng der maakt het zeer wel.

Korrelings zag ik in de Courant, dat de Wel Ed. Gennr. Heer
J. C. de Radermacher, in 't voops van mijne beïdhijning der
Ten - Ertjen en ook elders, al Raad Extraordinair gemeld,
in Ordinair Raad, ^{van Nederland, Indes} is geworden en daar toe aangefteld door
zine Doct. Hoogheid. Ende het ook dianting zijn, naar van
op het end der Doct, bij wyze van Correctie, mijn melding
te maaken? Dit geve Wel Ed. in bedenken.

Bedankt Wel Ed. voor de waarte ten oprigt van de Haage
Dijfer genomen; maar woude het niet bezighen, indien zij al te
bekomen waren, de verbanding daar van tot het Voerjaar niet
te stellen.

Met den Catalogus van Prins Karich Naturalien - Kabin-
net, heb ook geen haast. Sal bij occasie, in 't vervolg, mij
zo de Heer Bonnier, dien by Heeren verrocht 'gedreutheyle
van mij te groeten, ^{derelke mijnigen kan} verken inden, met die eene te volgen
doorzien.

Ik heb voor een jaar of anderhalf een aan zyn Ed. een
Berigt aangaande de Chineesche Keizers medegedeeld, zo
als 't mij door den gedaghten Heer Radermacher geworden was,
of het ook dianting voor de Verhandelingen kon zijn. Het
kwam mij nog al aartig voor.

Hoe meer ik de Eer heb van door Wel Ed. geïnter-
neerd te worden, aangaande den Gewistren Staat, hoe min-
der ik denken kan, dat Wel Ed. zeg te beklaagen hebbe,
van hem niet voor hoozen Pijp, te hebben gekocht.
Eigenslyke Edelen, die men Toppaaren noemt,
stallen zo groot niet; maar wel de Toppaari - Kijdrate
ken, hoedamig ik zelfs niet juist verstand heb, veel
groter

groter en doerslijner dan het allerheiligste Glas.
Nu midde lld. niets van de Klein, maar wel, dat hij vol-
komene doerslijner is: dat ik denke, dat hij de Topaaskleur
niet zal hebben; waar van in mijn Voorige Sprake. Hij is
geheel geslepen; zegt lld. Doch in de Houf waar men
geen steenen geslepen, die geen regelmatigte figuren, een
ingering met Facetten, hebben; dat aan deelen, zo ik zie.
want. Ik vind hem derhalve voor een van de Ceylon-
sche Rook-Topaasen, of dergelyken, daar ik van heb, wel
twee derde zo groot, en van dergelyke figuren. Het
Volgje van tijdschijf kwam mij ook een vredege over.
Het Broek het, dat hij steen een Ottonian gedragen zij
in d' Mogols Land, en dan, door dezelfde Nederlanden, in
de Magt van Parma gekomen. Doch ik geef dit
aan een betel. Verthoon mijne vrye reflexie.

Het overschrijven van ooren vriend, wylen den W. Dr. Baper,
heeft mij niet minder dan lld. aangedaan. De Vriendelyke
Correspondentie, veel jaaren met zijn Ed. gekonden, heb
ik lang betrouwen te moeten misjen. De Briten en gekocht
de, ja, van de voornaame binnenslandse Correspondentie,
als zijn Ed. gehad heeft, wieden wel leeren waardig zijn; doch
misschien beter verstaanbaar, als men zijne Brieven en Ant-
woorden daar bij heeft. Waar van hij misschien geen hoop zal
hebben gekonden.

Op het laatste van Uwen zeer aangenaamen, zie ik
dat mijn plankje, ten opzichte van het slaggeschaduw der
Rookjes van Fig. 3, direct strydig is, met dat van den Heer
Bompe, die derelven te sterk verdeeld. Ik ben in de
Tienkunde te weinig ervaren, om sterk op mijn denkbeeld

Deeren te skaar: maar ik vind geen reden, waarom die
Schaduw in Fig. 3 zo veel flauwer moet zijn dan in de
andere Afbeeldingen: terwijl die Doekjes ook vrij dik
zijn. Ware zij sterker, dinkt mij, de Doekjes zouden meer
uitkomen, en minder daar mede verwarren.

Mijne Aanmerkingen op de Plaat zijn dan bij re-
capitulatie en ^{naar} vergelyking met de Voorwerken zelf,
Deere.

Fig. 2. De Nieuwjaatjes' was sterker uit te drukken.

Fig. 3. De Slag-schaduw van de Doekjes' was sterker.
De Nageljes' een weinig krommer, zo als
in 't beesten Agterproefje.

De linker Wang een weinig ronder.

Het linker Oogje niet met zulk een lappet,
maar met een klein Appeltje, zo als 't in de
Tekening zeer naauwkeurig staat.

Fig. 4. De Vingertjes' volkomen ongedageld en
in 't algemeen wat frummet.

De Staak in rondheid te verbeteren, gee-
lyk met de Pen aangewezen heb, also
die in 't midden Spitsdond ten einde ^{en weinig rond} uit
loopt, en onder een zulk een plat, ^{geboogen} vlieg
of kam heeft, als boven; gelyk ik in de
beschrijving heb gezegd.

NB. Ook
het afnemen
van de Plaat.

Over het overige mij altoos reocommandeerde
in Uwe aangename Correspondentie, hebbe de
Eer met alle hoegachtung te zijn.

Wel Eerw. Hooggeleerd Heer J. W. Oetmeyer Dienaar

Amsterdam

10 Xbris 1701.

M. Houtman